

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN
VAN

01 - 12 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN – C 060

INTERPELLATIES EN VRAGEN

– Interpellaties van mevrouw **Frieda Brepoels** en mevrouw **Magda De Meyer** en vraag van de heer **Jean-Marc Delizée** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (nrs 152, 168 en 537)

Sprekers : **Frieda Brepoels, Magda De Meyer, Jean-Marc Delizée, Frank Vandenbroucke, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen **Greta D'Hondt, Paul Timmermans** en **Koen Bultinck**

5

– Vraag van mevrouw **Annemie Van de Casteele** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de responsabilisering van de ziekenfondsen (nr. 386)

Sprekers : **Annemie Van de Casteele** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

9

– Vraag van de heer **Daniel Bacquelaine** en **Filip Anthuenis** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de honorariasupplementen bij opneming in een ziekenhuis (nrs 482 en 523)

Sprekers : **Daniel Bacquelaine, Filip Anthuenis** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

9

– Vraag van de heer **Filip Anthuenis** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over het gewaarborgd inkomen voor bejaarden (nr. 483)

Sprekers : **Filip Anthuenis** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

11

– Vraag van de heer **Jo Vandeurzen** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over het handhavingsbeleid inzake volksgezondheid (nr. 492)

Sprekers : **Jo Vandeurzen** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

11

– Vraag van de heer **Hubert Brouns** tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over de kinderbijslag voor grensarbeiders (nr. 505)

Sprekers : **Hubert Brouns** en **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

12

COMMISSIE VOOR
DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING

WOENSDAG 1 DECEMBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Joos WAUTERS**

De vergadering wordt geopend om 10.10 uur.

INTERPELLATIES EN VRAGEN

FONDS VOOR COLLECTIEVE UITRUSTINGEN EN DIENSTEN

– *Interpellatie van mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten" (nr. 152)*

– *Interpellatie van mevrouw Magda De Meyer tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het federale Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten en de dringende noodzaak om de organisatie, de dekingsgraad en de kwaliteit van de buitenschoolse kinderopvang in Vlaanderen te optimaliseren via beter overleg" (nr. 168)*

– *Vraag van de heer Jean-Marc Delizée tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de integratie van gesco-banen in de subsidies verleend door het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten" (nr. 537)*

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : Kinderopvang is een gemeenschapsmaterie. Toch bestaat er nog een federaal Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten, dat aanvullende toelagen verleent voor initiatieven van kin-

deropvang. De boni van het fonds werden in de jaren '80 gebruikt om tekorten in de sociale zekerheid aan te zuiveren, waardoor het fonds geleidelijk aan droog kwam te liggen. Er waren dus redenen genoeg om het fonds op te doeken, iets waar de Vlaamse partijen steeds nadrukkelijk op aandrongen.

In de programmawet van april 1996 kwam er een einde aan de traditionele opdrachten van het fonds. Een opheffing kwam er echter niet, en dat door toedoen van de Franstaligen : zij hebben de 0,05 % – werkgeversbijdrage aan het fonds – een afspraak uit het interprofessioneel akkoord van 1995-1996 – immers gebetonneerd.

Door de wet van februari 1998 kreeg deze bijdrage zelfs een structureel karakter. Op die manier komt er jaarlijks 1,1 miljard frank in het fonds terecht. Dit geld gaat daarboven voor 70 à 80 procent naar Franstalige projecten !

Wat was de bijdrage aan het fonds in 1999 en hoe werd dit bedrag communautair verdeeld ? Overweegt de minister een opsplitsing van het fonds, zodat elke gemeenschap krijgt wat haar toekomt ?

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Sinds 1994 is het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) bevoegd voor het verdelen van geld, afkomstig van de nationale bijdrage van 0,05 %, aan projecten voor buitenschoolse kinderopvang (BKO) van 2,5 jaar tot 12 jaar, evenals de opvang van zieke kinderen, flexibele opvang van 0 tot 12 jaar en urgentieopvang van 0 tot 3 jaar. Via het FCUD worden dagelijks 15.726 kinderen opgevangen in de BKO.

Er is nog altijd geen 50/50-verdeling tussen Vlaanderen en Wallonië, al wordt er recentelijk wel vooruitgang geboekt. Voor Vlaanderen is er enkel in een aanvullende subsidie van het FCUD voorzien voor de "weerwerkers" die door Vlaanderen betaald worden, terwijl in Wallonië de ACS-input niet wordt afgetrokken, omdat de ASC-ers worden ingezet voor dagopvang.

De kwaliteit van de opvang lijdt onder die verrekening van de Vlaamse weerwerk-inbreng, omdat het een onwerkbaar systeem is. Het is bijna niet mogelijk een coherent personeelsbeleid te voeren.

Een ander knelpunt is het verschillend dossier dat door het FCUD enerzijds en "Kind en Gezin" anderzijds dient te worden ingeleid. Dit leidt tot een onwerkbaar administratieve rompslomp. De normen moeten op mekaar worden afgestemd. Hoe kan goede opvang worden georganiseerd als de normen voor FCUD en "Kind en Gezin" verschillend zijn ? Ook blijft er discussie of BKO al dan niet in een school moet worden georganiseerd.

De interministeriële conferentie over de kinderrechten vroeg al in 1997 om een permanente overlegstructuur over de BKO op te willen richten tussen het departement Sociale Zaken, de bevoegde gemeenschapsministers, de RKW en de sociale partners. Vandaag is er echter nog altijd geen sprake van degelijke stroomlijning. Zal dergelijk overleg binnenkort opgericht worden ?

Op welke termijn zullen de normeringen van "Kind en Gezin" en het FCUD op mekaar afgestemd worden ? Zal er een eenloket-systeem worden ingericht voor een BKO-aanvraag ? Zal de weerwerk-voorwaarde behouden blijven voor de FCUD-subsidiëring ?

Kan er in overleg met de lokale overlegstructuren gewerkt worden aan een "BKO-bedekkingskaart" in Vlaanderen, rekening houdend met het alternatief opvangaanbod in opvanggezinnen en in particuliere opvanginstellingen ?

De heer **Jean-Marc Delizée** (PS) : Er heerst grote beroering in de sector ; gisteren nog was er een manifestatie in Brussel. Ik deel de mening van mevrouw Brepoels niet. Het gelijkekansenbeleid is wel degelijk een federale bevoegdheid. Misschien liepen er op een

bepaald moment in de ene gemeenschap meer projecten dan in de andere, maar dat verandert niets aan de kern van het probleem.

De bevoegdheden inzake opvang van kleine kinderen zijn momenteel verdeeld over het federale beleidsniveau, dat het FCUD financiert, de gemeenschappen, die over het gezinsbeleid gaan, en de gewesten, die bevoegd zijn voor werkgelegenheid en het personeelstekort opvangen door middel van werkgelegenheidsplannen.

Ik begrijp niet dat in een "actieve welvaartsstaat" de solidariteit, inzonderheid ten aanzien van kleine kinderen, wordt ondermijnd.

Uit solidariteit met de Franse Gemeenschap hebben het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest via het werkgelegenheidsbeleid veel geld uitgetrokken voor de overname van de klassieke taken van het FCUD en voor de projecten voor kinderen van 0 tot 12 jaar die van federale financiering worden uitgesloten.

De gesco-betrekkingen kwamen tot nu niet in aanmerking als aftrekbare financiering voor de berekening van de subsidiëring van het fonds. Het FCUD zou nu zijn standpunt hebben herzien en de door het Waalse Gewest en het Brusselse Gewest toegekende extra gesco's zouden in aanmerking worden genomen als aftrekbare medefinanciering, althans voor degenen die bovenop de door het FCUD vooropgestelde formatienorm komen. Die norm, die oorspronkelijk op één werknemer per acht kinderen was vastgesteld, zou bovendien tot één werknemer per veertien kinderen zijn opgetrokken.

Klopt die informatie ? Hoe verklaart men de huidige problemen in de Franstalige sector van opvang van kleine kinderen, gelet op het feit dat de diverse overheden in 1997 een politiek akkoord hebben gesloten om dat op te lossen ?

De huidige problemen wijzen op een institutionele versnippering van de financiering van de opvang van kleine kinderen.

Wat zal u ondernemen om het overleg tussen de diverse partijen die bij dat probleem zijn betrokken, opnieuw op gang te krijgen ? De federale overheid zou dat overleg moeten coördineren. Welke oplossingen overweegt u uit te werken om aan de behoeften te voldoen ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (in het Nederlands) : Mevrouw Brepoels vroeg een aantal cijfers. Voor het dienstjaar 1999 beschikt het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten over een budget van 1,45 miljard frank. Hiervan zal 1,37 miljard moeten worden uitgegeven aan ingediende projecten : 568 miljoen voor Nederlandstalige projecten, 801 miljoen voor Franstalige pro-

jecten. De verdeling is dus 41,5 procent Nederlands tegenover 58,5 procent Frans.

Het beheerscomité van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) wil de patronale bijdrage van 0,05 procent voor kinderopvang in elk geval zelf beheeren. Wel streeft men ernaar om tot een fifty-fiftyverdeling van de subsidies te komen, wat in mijn ogen een minimale doelstelling is.

Toen het fonds midden jaren '90 in financiële nood was is de RKW erin geslaagd het budgettair evenwicht te herstellen door de subsidieerbare activiteiten beter af te bakenen, de toelaagbare kosten strenger te normeren en nieuwe inkomsten te vinden.

De RKW heeft ook inspanningen geleverd om de scheef-trekkingen tussen de gemeenschappen geleidelijk recht te trekken. Door het nieuwe bijzonder reglement van 2 september 1997 werd een projectenregister ingevoerd en kwam er een einde aan de personeelsstop voor Nederlandstalige projecten. Toen er vanaf 1998 structurele nieuwe inkomsten kwamen, heeft men beslist om nieuwe Nederlandstalige promotoren te betoelagen en projectuitbreidingen goed te keuren.

Op 16 maart 1999 heeft het beheerscomité beslist om de interventies van het Waalse en Brusselse Gewest voor gesco's te integreren in de subsidieberekeningen van het fonds. In Vlaanderen was dat al langer het geval. Men voert momenteel audits uit bij 39 Franstalige promotoren, om een objectieve controle op deze integratie te kunnen uitvoeren. Dit is een belangrijk middel in het wegwerken van de scheeftrekkingen.

Mevrouw De Meyer heeft de vinger gelegd op een aantal problemen van kwalitatieve aard. Een permanente overlegstructuur mag op zeer korte termijn verwacht worden. Ik zal daartoe binnenkort een ministerieel besluit uitvaardigen. Het stroomlijnen van de normering, het eenloket-systeem en het kwalitatief personeelsbeleid kunnen dan in de context van deze overlegstructuur worden besproken.

Het opstellen van een bedekkingskaart is een bevoegdheid van de gemeenschappen. Gevolg hiervan is dat alleen de IBO's in aanmerking kunnen worden genomen. De particuliere opvang in privé-instellingen en gezinnen valt buiten de reglementering van het FCUD. (*Verder in het Frans*)

Aan de heer Delizée antwoord ik dat krachtens het nieuw bijzonder reglement aan de promotoren drie soorten gesco's worden toegekend.

Ten eerste het type A : de gesco's die zijn toegekend nadat de klassieke taken 0-3 jaar door de opheffing van

het koninklijk besluit van 25 september 1974 op 31 december 1997 werden afgeschaft. Het FCUD heeft niets te maken met die categorie gesco's, aangezien de klassieke opvang 0-3 jaar sinds 1 januari 1998 door de gemeenschappen wordt geregeld.

De gesco's type B worden toegekend voor de niet-klassieke opvang van de 0 tot 3-jarigen. De gesco's type C zijn bestemd voor de buitenschoolse opdrachten voor kinderen van tweeënhalf tot 12 jaar.

Het Waalse en het Brusselse Gewest hebben gesco's B en C toegekend omdat de niet-klassieke en buitenschoolse sectoren betrekkingen zagen verloren gaan door het toepassen van de begeleidingsnormen van het bijzonder reglement. Er zijn te veel indienstneming in het kader van de projecten voor opvang.

Er zijn 40 gesco's voor de niet-klassieke opdrachten en 43 gesco's voor de buitenschoolse opdrachten. De normen van het bijzonder reglement worden hiermee overschreden.

De gesco's komen boven op de vastgestelde normen. Het beheerscomité heeft nu beslist die 83 mensen, naar het voorbeeld van het Vlaamse Gewest, geleidelijk aan in het personeelsbestand op te nemen.

Voor gesco-projecten aan Franstalige kant werd de tegemoetkoming van de gewesten al voor de inwerking-treding van het bijzondere reglement van de RKW als cofinanciering aangemerkt en derhalve in mindering gebracht van de subsidie. In december 1997 heeft het beheerscomité van de RKW de sector doorgelicht – het FCUD is immers niet langer bevoegd voor de klassieke opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar – om na te gaan of de gesco's correct worden ingezet. De gesco's kunnen wél geïntegreerd worden voor de flexibele kinderopvang, noodgevallen en de opvang van zieke kinderen, maar niet voor de klassieke opvang van kleine kinderen van 0 tot 3 jaar tussen 7 en 18 uur.

Er werd in een beroepsprocedure voorzien, die in december door een adviescommissie wordt geanalyseerd en door het beheerscomité op 21 december 1999 zal worden geratificeerd.

Wat de opheffing van het moratorium betreft, is het zo dat wanneer de organisator over extra opvangdagen beschikt, conform de norm van 1 werknemer voor 14 kinderen, het directiecomité van de RKW het verschil tussen de reële kosten voor de werkgever en de tegemoetkoming van het gewest bijpast. Op die manier kan het moratorium voor het Waalse Gewest worden opgeheven, zoals al voor het Vlaamse Gewest is gebeurd.

In de door de Vlaamse Gemeenschap erkende projecten wordt inderdaad de norm 1 voor 14 toegepast. Bij gebrek aan door de Franse Gemeenschap vastgestelde begeleidingsnorm zal de norm van 1 voor 14 gelden voor alle projectuitbreidingen, zowel langs Franstalige als langs Nederlandstalige kant.

De huidige problemen in de Franstalige sector vinden hun oorsprong in het feit dat, afgezien van de 83 gesco's die werden toegekend ter compensatie van jobs die op 1 april 1998 door de toepassing van het bijzonder reglement verloren gingen, de Franse Gemeenschap tot hiertoe nooit heeft geïnvesteerd in de opvang die het FCUD in het kader van de 0,05 %-bijdrage subsidieert. De Vlaamse Gemeenschap daarentegen heeft 416,18 betrekkingen van gesco's via het weerwerk- gesco's plan toegekend. U zal zich ook het politiek akkoord herinneren dat op 2 juli 1997 tot stand kwam. Er zijn demarches gedaan op het stuk van de overname van de klassieke opdrachten 0-3 jaar door het ONE en door Kind & Gezin evenals om het jobverlies dat uit het bijzonder reglement voortvloeit, te compenseren.

Ik ben van plan de in de vorige wetgevende periode aangevatte overlegprocedure herop te starten. Dat zal gebeuren binnen een permanente overlegstructuur met de minister van Sociale Zaken, de drie bevoegde gemeenschapsministers, de RKW en de sociale partners. Aan de prerogatieven van de sociale partners op het stuk van het beheer van de 0,05 %-bijdrage wordt niet geraakt.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : De minister heeft ons een overzicht gegeven van de inspanningen tot het wegwerken van de communautaire scheeftrekkingen, al blijft het streefdoel veel te minimalistisch. Moet er niet met subsidieerbare kinderen worden gewerkt ?

Het hele fonds is een staaltje van federale recuperatie. De aangekondigde overlegstructuur zal dat nog versterken. Overweegt de minister een splitsing van het fonds en, in afwachting daarvan, een objectievere verdeelsleutel ?

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Ik ben blij met dit antwoord, vooral met de toezegging dat de permanente overlegstructuur er binnenkort zal komen. Dit beantwoordt aan de verzuchtingen van het werkveld.

De heer **Jean-Marc Delizée** (PS) : Als het niet zo'n ernstig probleem was, zou ik in navolging van Coluche zeggen dat je na zo'n technisch antwoord je eigen vraag niet eens meer begrijpt ! Zo blijkt nog maar eens hoe complex deze aangelegenheid wel is.

Ik betwist evenwel dat de Franse Gemeenschap niets doet op het stuk van kinderopvang, en het is eigenlijk niet eens aan mij om mij nader te verklaren. De Franse Gemeenschap zal haar standpunt zelf naar voren kunnen brengen op het overleg.

Het overleg wordt nieuw leven ingeblazen. Wil dat nu zeggen dat het standpunt van het FCUD bevroren wordt ? Ik hoop dat er een politieke oplossing gevonden wordt. De regering heeft het delicate onderwijsdossier wel uit de knoop gehaald. Ik hoorde Louis Michel vanochtend nog zeggen dat die beslissing gezien moest worden als een uiting van de nieuwe politieke cultuur. (*Glimlachjes*) Ik hoop dat ook aan dit dossier in de geest van de nieuwe politieke cultuur kan worden gewerkt.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Tijdens de vorige legislatuur werd de toenmalige minister van Sociale Zaken geregeld over deze problematiek ondervraagd. Langzaam maar zeker worden de absurde scheeftrekkingen inzake verdeling van de middelen binnen het FCUD rechtgetrokken. Ik vind wel dat men nu "op het bot zit" inzake het zoeken naar evenwichten. De enige relevante norm is mijns inziens het aantal kinderen dat concreet in aanmerking komt voor buitenschoolse opvang.

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : Ik neem nota van uw intentie om een verzoeningsinstantie bijeen te roepen. Volgens mij is dat de beste oplossing. Ik vind tevens dat een aanpassing van de toewijzing van de FCUD-middelen wenselijk is. Toen werd beslist de "0,05%" toe te kennen, werden in het Franstalig landsgedeelte meer projecten ingediend dan in het Nederlandstalig landsgedeelte. Het is niet zo dat men in een landsgedeelte meer wil "profiteren" dan in het andere. Nu moet naar een aanpassing van het evenwicht worden gestreefd. De Franstaligen hebben echter als eersten een project ingediend. Voor de begrotingssanering waren de gesco-betrekkingen statutaire betrekkingen. Doorgaans doet men het omgekeerde, maar hier kwam het erop aan de werkgelegenheid te vrijwaren. Die operatie werd uitgevoerd terwijl het FCUD met een financieel tekort kampte. Nu dat niet meer het geval is, moet die werkwijze worden herzien.

De heer **Koen Bultinck** (VL. BLOK) : Het antwoord van de minister was voorzichtig, heel begrijpelijk in deze communautair verhitte tijden. De VU maakt weer een vuistje. Voor ons is een fifty-fifty-verdeling absoluut onvoldoende. Principieel zijn we tegen elke federale recuperatie van deze gemeenschapsmaterie van de kinderopvang gekant, maar we merken dat de minister zwicht voor de eisen van het RKW-beheerscomité.

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Men kan zo nodig deze problematiek agenderen in het kader van de Costa. Het is niet aan mij terzake initiatieven te nemen. Ik moet het luik "sociale zaken" van het regeerakkoord uitvoeren.

De **voorzitter** : Ik heb een motie van aanbeveling ontvangen vanwege mevrouwen Trees Pieters, Greta D'Hondt en Frieda Brepoels. Deze motie luidt als volgt :

"De Kamer,

Gehoord het antwoord van de regering

vraagt de regering :

1. De opsplitsing van het FCUD voor te bereiden in het kader van de Conferentie voor de Staatshervorming gezien de middelen ingezet worden in een gemeenschapsmaterie en gezien de scheeftrekking tussen Vlaanderen en Wallonië.

2. In afwachting hiervan een overeenkomst op te stellen tussen de federale overheid en de gewesten waarin de middelen volgens het aantal kinderbijslagtrekkende kinderen aan Vlaanderen en Wallonië worden toegewezen om een coherente beleidsvoering mogelijk te maken."

De eenvoudige motie werd ingediend door de heren Daniel Bacquelaine, Filip Anthuenis, Jean-Marc Delizée en mevrouw Magda De Meyer.

Over deze moties zal in een volgende plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

RESPONSABILISERING VAN DE ZIEKENFONDSEN

Vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de responsabilisering van de ziekenfondsen" (nr. 386)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU-ID) : De gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verrekening voor geneeskundige verzorging en uitkeringen legt de regels vast voor de geleidelijke invoering van een financiële verantwoordelijkheid van de ziekenfondsen vanaf 1995. Nu heeft de Algemene Raad van het RIZIV tijdens zijn laatste vergadering beslist die toenemende financiële verantwoordelijkheid in 2000 niet door te voeren. De ziekenfondsen halen weer eens hun slag thuis : over hun spilzieke verleden werd de spons gehaald zonder dat ze daar voorlopig enige verantwoordelijkheidszin tegenover moeten stellen.

Wat is de reden voor die lichtzinnige beslissing ? Verschuilt men zich achter het financiële evenwicht dat de minister nogal optimistisch voor 2000 verwacht ? Welk financieel voordeel kunnen de ziekenfondsen eventueel uit deze maatregel puren, als het budget bijvoorbeeld met 500 miljoen frank overschreden wordt ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : De financiële responsabilisering van de ziekenfondsen is geregeld bij wet in 1994 en voorzag in drie fasen. De eerste twee fasen konden worden verlengd met 1 jaar, wat intussen gebeurd is. De reden daartoe is dat de wetenschappelijke ploeg die moest zorgen voor een verfijnde verdeelsleutel op basis van individuele gegevens met zijn studie niet klaar is. De resultaten worden medio 2000 verwacht. Het financieel effect voor de verlenging van de tweede fase is niet berekend, maar ik heb de vaste wil om de begroting voor volgend jaar op het goede spoor te houden.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU-ID) : Dit antwoord bevestigt mijn vermoeden : de ziekenfondsen mogen uiteindelijk voor zichzelf beslissen. Ik stel vast dat de minister optimistisch is inzake zijn begroting voor volgend jaar. We zullen met belangstelling afwachten of de ziekenfondsen zichzelf al dan niet een voordeel hebben toegekend.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HONORARIASUPPLEMENTEN BIJ OPNEMING IN EEN ZIEKENHUIS

– Vraag van de heer Daniel Bacquelaine tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de honorariasupplementen bij opnemings in een ziekenhuis" (nr. 482)

– Vraag van de heer Filip Anthuenis tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de honorariasupplementen in ziekenhuizen" (nr. 523)

De heer **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC) : In de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging, gecoördineerd op 14 juli 1994, werd een artikel 50bis ingevoegd waarbij de Koning per 1 januari 2000 de honorariasupplementen die aan ziekenhuispatiënten mogen worden aangerekend, onder bepaalde voorwaarden kan beperken. Het is bekend dat die bepaling de betrekkingen tussen de artsen en de vorige regering danig verziekt heeft. Honorariasupplementen vormen immers een onontbeerlijke bron van inkomsten voor niet-universitaire of privé-ziekenhuizen.

Ik persoonlijk ben een groot voorstander van een stelsel zonder overeenkomsten. Dat zorgt voor een soort natuurlijke solidariteit tussen vermogende en minder ver-

mogende patiënten, en we hebben er onze efficiënte en niet eens zo dure sociale zekerheid aan te danken. Dankzij dat stelsel kunnen artsen die minder willen werken, bovendien zelf beslissen in welke omstandigheden ze willen werken.

Zal u gebruik maken van de reglementaire macht die u krachtens artikel 50bis toekomt ? Zo ja, wat is uw standpunt hierover ? Acht u het opportuun artsen die het akkoord met de ziekenfondsen niet ondertekend hebben, hun vrijheid om zelf hun honoraria te bepalen, te ontnemen ? Pleegt u overleg met de vertegenwoordigers van de ziekenhuisartsen ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Tijdens de vorige legislatuur werd de mogelijkheid geschapen om de honorariumsupplementen in ziekenhuizen te beperken. Daardoor kan de minister vanaf 1 januari 2000 de honoraria zoals bepaald in het akkoord artsen-ziekenfondsen voor twee- en meerpersoonskamers en voor verblijf in éénpersoonskamers om medische redenen, bindend verklaren.

Deze regelgeving werd op de korrel genomen omdat daardoor ook niet-geconventioneerde artsen aan tarieven werden onderworpen. Bovendien wordt erop gewezen dat een groot deel van de honorariumsupplementen moet worden afgedragen aan het ziekenhuis. Daarom moet gedacht worden aan een herziening van de financiering van de ziekenhuizen en de afdrachtregeling voor artsen aan ziekenhuizen.

Hoe staat de minister tegenover deze regeling die maxima vaststelt ? Zal hij gebruik maken van zijn bevoegdheid om maximumhonoraria in te voeren ? Overweegt hij een wijziging van de ziekenhuisfinanciering en van de afdrachtregeling ? Als hij vasthoudt aan de regeling, hoe ziet hij dan het overlegmodel in de ziekteverzekering ?

De heer **Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen (*in het Frans*) : Ik ben inderdaad van plan om krachtens artikel 50 bis voor de ziekenhuisartsen – zowel degenen die tot de overeenkomst zijn toegetreden als de anderen – een beperking van de honorariumsupplementen in te voeren wanneer het een gemeenschappelijke kamer of een kamer met twee bedden betreft. Die beperking alleen opleggen aan de artsen die niet verbonden zijn met een ziekenfonds zou immers gelijkstaan met een terugkeer naar de vroegere situatie.

Die bepaling wil een grotere tarifaire zekerheid bieden aan wie zich geen eenpersoonkamer kan veroorloven, iets wat ook vandaag nog actueel is.

Ik vroeg de artsen-ziekenfondsencommissie een advies, maar kreeg nog geen respons. Ik zal een ontwerp van

koninklijk besluit aan de commissie voorleggen. Als zij niet tijdig een advies uitbrengt, zal ik mij op de wettelijke mogelijkheden beroepen om de tarifaire zekerheid te vrijwaren.

Artikel 50 bis, § 3 biedt mij de mogelijkheid ook voor de eenpersoonskamers de honorariumsupplementen te beperken. Ik zal dat echter niet doen zolang ze redelijk blijven.

Ik heb aan de artsen-ziekenfondsencommissie ook maatregelen ten gunste van de artsen aangekondigd. Voorts wil ik met de artsen overleggen over hun relatie tot de ziekenhuisbeheerder. Er komt tevens een dialoog over de beroepsaansprakelijkheid. Zowel in de klinische biologie als in de nomenclatuur van de gezondheidszorg zijn besparingen noodzakelijk.

Ten slotte willen mijn collega, mevrouw Aelvoet, en ikzelf een einde maken aan de huidige situatie, waarbij de regelgevingen van Volksgezondheid en van het RIZIV naast elkaar bestaan.

Ik heb allerlei maatregelen genomen waarmee hopelijk bepaalde geschillen uit het verleden kunnen worden opgelost en het overleg nieuw leven kan worden ingeblazen. Dat is nodig om de geneeskundige praktijk en het gebruik van geneesmiddelen te verbeteren.

Al sinds het begin van mijn mandaat voel ik me verplicht een serie problemen te onderzoeken om uit een "symbolische" patstelling te raken. (*Verder in het Nederlands*)

Een wijziging van de ziekenhuisfinanciering is niet gepland. Ik wacht de gesprekken af tussen de ziekenhuisbeheerders en geneesheren. Overigens heeft de beperking van de honoraria geen al te groot impact op de ziekenhuisfinanciering, vermits het maximaal gaat om 1 miljard. In de meeste ziekenhuizen wordt trouwens reeds geen supplement meer gevraagd.

Misschien kunnen de Kamercommissies Sociale Zaken en Volksgezondheid binnenkort een themazitting wijden aan de problematiek van de ziekenhuisfinanciering.

Het vasthouden aan de supplementenregeling betekent niet het eind van het overlegmodel. Ik heb in mijn antwoord meerdere onderwerpen aangehaald waarover binnen het medicomutualistisch model moet gediscussieerd worden.

De heer **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC) : Ik stel uw bekommernis op prijs om opnieuw een dialoog over belangrijke kwesties aan te knopen.

Zoals u heeft gezegd, is het onderscheid tussen de artsen die tot een overeenkomst zijn toegetreden en de art-

sen die dat niet hebben gedaan, louter symbolisch. Schaft men dat onderscheid af, dan dreigt echter het gevaar dat de artsen zich zullen afvragen welk belang zij er nog bij hebben om tot de overeenkomst toe te treden.

Naar mijn mening was die strijd rond artikel 50bis door commerciële redenen ingegeven. In de meeste ziekenhuizen is de tariefzekerheid gewaarborgd door het feit dat 80 tot 90% van de artsen de overeenkomst met de ziekenfondsen hebben gesloten. Het was dus een louter ideologische kwestie en op ethisch vlak was het helemaal twijfelachtig.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Het is wellicht een goed idee om een wijziging aan te brengen aan artikel 50bis. Ondertussen blijven we met belangstelling uitkijken naar het beleid van de minister terzake.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

GEWAARBORGD INKOMEN VOOR BEJAARDEN

Vraag van de heer Filip Anthuenis tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de wettelijke informatie en motiveringsverplichtingen van de Rijksdienst voor Pensioenen inzake het gewaarborgd inkomen voor bejaarden" (nr. 483)

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : De Rijksdienst voor Pensioenen heeft de maandelijkse uitkering aan heel wat zelfstandigen die het gewaarborgd inkomen voor bejaarden genieten, eenzijdig en onaangekondigd verlaagd, en dat zonder enige motivering of vermelding van een juridische grondslag.

Telefonisch ben ik aan de weet gekomen dat de RVP dit gewaarborgd inkomen blijkbaar jarenlang fout heeft berekend. Welke fout werd er precies gemaakt ?

Kan de rijksdienst zich zomaar onttrekken aan de verplichting uit het Sociale Handvest om elke betalingsbeslissing te motiveren ? De dienst zegt dat ze haar informatieplicht niet nakomt omdat ze anders de teveel betaalde bedragen retroactief zou moeten terugvorderen. Voorwaar een vreemde redenering ! Artikel 14 van het Sociale Handvest zegt immers dat herzieningsbeslissingen die een gevolg zijn van een vergissing, pas ingaan na kennisgeving. Deelt de minister de interpretatie van de RVP ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Het betreft een beperkt aantal gepensioneerde zelfstandigen, die een vervroegd rustpensioen ontvangen en een gedeelte gewaarborgd inkomen.

Voor de vaststelling van het recht op gewaarborgd inkomen dient rekening te worden gehouden met het rustpensioen zelfstandige vóór vermindering wegens vervroeging. Ik denk dat dit niet goed is, maar het is voorlopig de wet. De RVP moet voor deze dossiers, bij iedere verhoging van het minimumpensioen zelfstandige, een dubbele aanpassing doorvoeren. Deze aanpassingen werden niet correct uitgevoerd. De rechtzetting hiervan en de herberekening van het gewaarborgd inkomen heeft in sommige gevallen geleid tot betaling van achterstallen en een verhoging van het maandelijks te betalen gewaarborgd inkomen. In een driehonderdtal gevallen leidde dit tot een minieme vermindering van het gewaarborgd inkomen.

De herberekening heeft nergens geleid tot een terugvordering van de teveel uitbetaalde bedragen. Aan de betrokkenen werd enkel de afrekening gestuurd met de vermelding van de nieuwe pensioenrechten. Ze kregen hiernaast geen enkele bijkomende informatie, tenzij de betrokkene zelf de RVP contacteerde. In dit laatste geval werd schriftelijke informatie verstrekt.

Ik heb de RVP opgedragen om al deze gevallen op te sporen en hen de nodige informatie te verstrekken. Bij dergelijke rechtzetting moeten de betrokken personen voortaan tijdig en volledig geïnformeerd worden.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Het gaat blijkbaar om slechts 300 motiveerbare gevallen. Toch vraag ik aandacht voor de problematiek van het gewaarborgd inkomen voor zelfstandigen.

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik ken het probleem en ik wil dat men voortaan bij de berekening van het gewaarborgd inkomen voor zelfstandigen die vervroegd met pensioen gaan, uitgaat van het effectief uitbetaalde pensioen. Meestal gaat het om relatief arme mensen, die ten gevolge van ziekte of faillissement hun activiteit vroegtijdig stopzetten.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HANDHAVINGSBELEID INZAKE VOLKSGEZONDHEID

Vraag van de heer Jo Vandeuren tot de minister van Sociale zaken en Pensioenen "over het handhavingsbeleid inzake volksgezondheid" (nr. 492)

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : De verschillende overheden van het land zouden in hun beleid inzake gezondheidszorg moeten streven naar een globale beleidsvisie.

Vooreerst is er het RIZIV dat de terugbetaling doet van de medische prestaties. In welke mate kan het RIZIV

controleren of deze prestaties gebeurd zijn in erkende of niet-erkende diensten ? In welke mate staan de gemeenschappen in voor de controle op niet-erkende diensten ? Worden terzake in beide landsgedeelten dezelfde normen gehanteerd ? Ook inzake de erkennings- en programmatienormen leren we dat er een groot verschil is tussen de inschatting op federaal vlak van de erkenningsnormen en het aantal diensten dat beantwoordt aan die normen.

Welk is de taakverdeling met betrekking tot het handhavingsbeleid op basis van de wettelijk bestaande regelingen ?

Wie houdt zich concreet bezig met het verrichten van de nodige vaststellingen, zowel in als buiten de ziekenhuizen ?

Wie staat in voor een adequate reactie en het doen respecteren van de erkenningsnormen en de regels met betrekking tot de financiering van medische prestaties, verricht in een infrastructuur die hiervoor niet erkend is ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Het probleem betreft de vereiste congruentie tussen de twee pijlers van de gezondheidszorg : de structurele en functionele erkenning van diensten enerzijds en de terugbetaling van zorgen anderzijds.

Het probleem werd wettelijk geregeld door artikel 64 van de gecoördineerde wet op de geneeskundige verzorging, artikel dat werd geconcretiseerd door de KB's van 13 februari en 2 juni 1998.

Ik besef evenwel dat de praktische verificatie moeilijk is omdat de bevoegdheden versnipperd liggen : de gemeenschappen staan in voor de naleving van de normen, het federale ministerie van Volksgezondheid voor de structurele en functionele erkenningen, en het RIZIV voor de controle op de terugbetaling van de zorgen.

Een uitspraak over het al dan niet ten laste nemen door de verzekering geneeskundige verzorging is dan ook slechts mogelijk wanneer onbetwistbaar vaststaat welke verzorgingsinstelling op welke plaats erkend is en voor welke verstrekkingen van zorgen.

Een ander probleem is het retroactief of voorlopig erkennen van diensten. Ik zal met andere bevoegde ministers overleg plegen om ter zake tot een meer gestroomlijnde controle te komen. Dit is alleszins een onderwerp voor de interministeriële conferentie.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Het probleem moet zeker niet overroepen worden. Het is vooral een zaak van goede afspraken tussen de betrokkenen. Er is behoefte aan duidelijkheid en een proactieve aanpak.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

KINDERBIJSLAG VOOR GRENSARBEIDERS

Vraag van de heer Hubert Brouns tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de kinderbijslag voor meerderjarige kinderen van grensarbeiders" (nr. 505)

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Uit persberichten blijkt dat de minister een KB zou uitvaardigen voor de regeling van het probleem van de kinderbijslag voor grensarbeiders. Volgens de minister zou geen wijziging van de wet nodig zijn. Hij vroeg ook aan het beheerscomité te onderzoeken hoe het probleem kon worden opgelost. Zal de minister dan toch geen KB uitvaardigen ? Kan het beheerscomité op eigen initiatief die zaak regelen ? Vanaf wanneer zal de kinderbijslag dan worden uitbetaald ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Het beheerscomité van de Rijksdienst voor Kinderbijslag van werknemers heeft een aantal opmerkingen gemaakt bij de aanpassing van de wet op de kinderbijslag. Deze opmerkingen betroffen het discriminatoir karakter van de aanpassing, de beperking tot de kinderen van actieve werknemers, waarvan die kinderen deel moeten uitmaken van het gezin en een aantal onduidelijkheden voor de in Frankrijk werkende bewoners van België. Rekening houdend met deze opmerkingen heeft mijn administratie een voorontwerp van KB en van MB uitgewerkt.

Op grond hiervan zou Belgische gezinsbijslag toegekend worden uit hoofde van in België wonende personen, die als grensarbeider tewerkgesteld zijn in een andere lidstaat van de EU of er een sociale uitkering genieten na dergelijke tewerkstelling.

Bovendien zou er slechts Belgische gezinsbijslag kunnen toegekend worden als er niet reeds een dergelijke bijslag wordt toegekend bij toepassing van andere buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regelen van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. Het gaat dus om een residuair recht.

Aan het beheerscomité van de RKW heb ik gevraagd om de financiële weerslag van het voorstel te onderzoeken. Als die weerslag de budgettaire draagkracht overschrijdt, zal ik een nieuw voorontwerp uitwerken met ingebouwde financiële beperkingen.

In het krantenartikel ontbraken dus de nodige finesses. Mijn voorontwerp ligt bij de RKW. Na advisering volgen dan de koninklijke en ministeriële besluiten. We zijn dus goed opgeschoten.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Ik ben blij dat er schot in de zaak komt. Zijn er wettelijke termijnen voor de adviezen ?

Minister **Frank Vandenbroucke** (*in het Nederlands*) : Ik kan een advies bij urgentie vragen, maar dat is weinig gebruikelijk. Ik zal toch op spoed aandringen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De vergadering met interpellaties en vragen wordt gesloten om 12.00 uur.*